

Prof.h.c. prof. Ing.
Ondrej HRONEC,
DrSc.

fakulta manažmentu
Prešovskej univerzity

1 Poznáte nejakú (máte nejakú vlastnú) definíciu humoru?

Poznám ich veľa, ale neviem, či sú moje: „Ani deň bez humoru“, „Humor je všeliek na ubolenú dušu“, „Kto má rád humor, miluje aj ľudí“.

2 Stala sa vám niekedy humorná (veselá) príhoda, ktorá by mohla pobaviť aj našich čitateľov?

Ako mladý muž som s manželkou a deťmi cestoval autom. Pri cigánskej osade v Pohorelej sa mi „stroj“ pokazil a zastavil som pri krajnici. Hneď pribehli Cigáni, malí aj väčší. „Ujko, šak ste vy z Košíc?“ „Áno“, odvetil som. „A poznáte Gašpara? Je od nás a tiež býva v Košiciach.“ „A kde?“ - spýtal som sa. „V činžiaku“ - odpovedal mládeňec.

Začal som žartovať a spýtal som sa ako sa volá, na akej ulici býva, kde robí.

Odpoveď bola presná: „Volá sa Ďula, býva na kopci a pracuje v zelenine.“

Nič presnejšie som sa nedozvedel a nechcel som v diskusii pokračovať. Na to prišiel pán v stredných rokoch a povedal mi:

„Ujko, vy nášho Ďulu Gašpara určite poznáte a možno ho aj stretávate.“ „A to už prečo?“ - prekvapene som sa spýtal. Odpoveď bola blesková: „S Ďulom sa poznáte, lebo aj on má bielu ženu“.

3 Ktorá oblasť spoločenského života je podľa vás najväčším inšpirátorom humoru?

Humor sa dá robiť všade. Len sa musia stretnúť ľudia s prirodzenou inteligenciou, tí, čo ho robia, aj tí, čo sú jeho spoluaktérmi.

Ja mám rád starodávne chválenkárске príhody našich predkov. Aj som ich spísal. V rodnej dedine sme mali obuvníka, ktorý na vlastné uši počul brechať psa Lajku v sovietskej družici. Veľmi bol nahneván na Rusov, že vystrelia psa do vesmíru a nedajú mu nažrať. Keď za druhej svetovej vojny ponad našu dedinu letelo americké lietadlo, pilot si v kabíne nezavrel dvere a letel tak nízko, že sa mu zahryzol do sáry obchodníkov pes. Lietadlo muselo pristáť a náš šuster mu obuv opravil. Ďalší náš chválenkár držal za uzdu koňa, na ktorom sedel pán prezident T.G. Masaryk. Keď sa neskôr stretli, pán prezident mu hovorí:

pokračovanie na strane II...

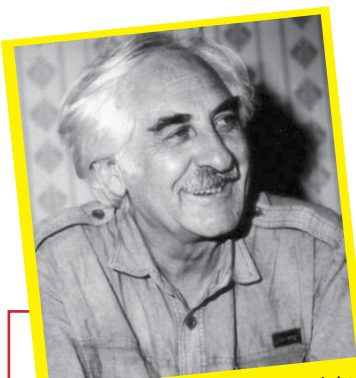
BUMERANGY VŠETKÝCH KRAJÍN, VRÁŤTE SA!

6
2017

BUMerang

HUMORISTICKO-SATIRICKÝ DVOJTÝŽDENNÍK

ROČNÍK III, 25. MARCA 2017 / SAMOSTATNE NEPREDAJNÉ

Viktor Kubal, karikaturista a prvý tvorca animovaných filmov na Slovensku by sa v týchto dňoch dožil 94 rokov. Viac na str. VII

O DÔCHODCOVI ŠTEFANOVI B.

Penzista Pišta Bé si celý život nič neužil. Tak si na sklonku života začal aspoň užívať prášky.

PAMÄŤ NÁRODA

Skvelú vlastnosť v každej práci ukazujú eštebáci. Na pamäti stále majú že si nič nepamätajú.

Janík GREXA

POZOR, AKTUALITA!

Na vodnom diele Domaša pred hodinou pristál z teplých krajín krdeľ novinárskych kačíc. Všetci žurnalisti bez rozdielu pohlavia, čísla topánok a vôbec sú vítaní na tejto jedinečnej a inšpirujúcej prehliadke. Príďte, neobanujete, zveľadíte sa, že až no!

- Oci, deti v škole sa mi posmievajú, že som syn mafiána.
- V poriadku, zajtra sa v škole zastavím.
- Dobre, ale snaž sa, aby to vyzeralo ako nehoda.

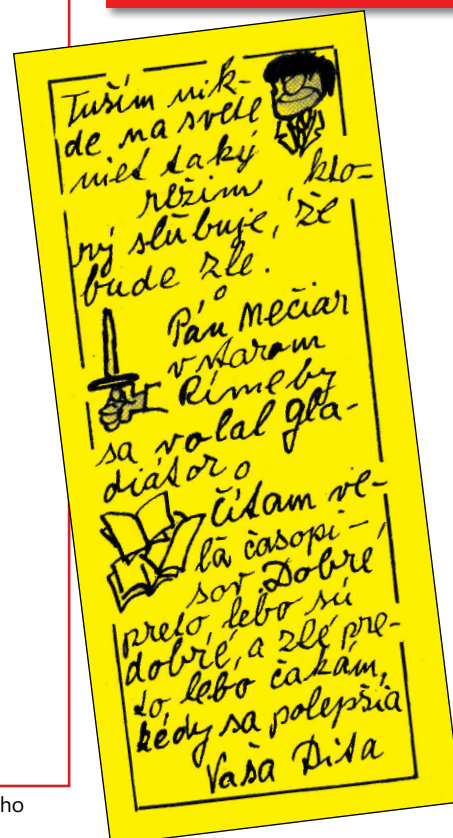
TIP NA VOĽNÝ ČAS

Bumerang - čerstvosť, kvalita, pôžitok, pestrosť, ktorým určite neodoláte! Sviežo rozvoní váš byt. Keď ho raz ochutnáte a vychutnáte bez ohľadu na počasie a ročné obdobie, budete si ho želať aj nabudúce.

S Bumerangom k dlhovekosti.
Pripravte sa, pozor, čítať!

SLOVÁCI NA
SICÍLIU ...

Kresba Viktora KUBALA na titulnej strane humoristicko-satirického časopisu "Roháč" z roku 1989. Vpravo ukážka z jeho dlhoročného "roháčovského" seriálu Vaša Dita.

„Servus, Pali.“ A on pozdrav opätoval a povedal: „Ahoj, Tomáš.“

**4 Ak máte - mohli by ste nám prezradiť rebríček:
a) najveselejších politikov
b) najsmiešnejších politikov?**

Nedá sa to určiť. Ich vystúpenia na tlačových besedách sú skôr trápne. Urážajú sa navzájom, nevedia predvídať, klamú v priamom prenose. Väčšina z nich nedorástla do parlamentných lavíc.

5 Máte obľúbenú anekdotu?

Anekdot viem veľa, ale spomeniem jednu básničku, ktorá bola uverejnená v denníku UV KŠČ Pravda v roku 1968 alebo 1969. Bolo to také uvoľnenie v socializmom dusiacej sa krajine. Recitoval som ju na rôznych podujatiach aj komunistom. Zapamätal som si aj autora. Volal sa F. Citovský, len neviem, či to bolo jeho pravé meno alebo pseudonym. Báseň mala názov: Somárova kariéra.

Vystihnúc istú éru a mnohých predčiac krikom, urobil somár kariéru a stal sa odborníkom: chirurgie pľúc a šije.

I prišiel zajac po radu: Nevládzem kráčať do brehu. Žiadna chyba, žiadna beda, somár ihneď odpovedá. Zoberiem skalpel, pomôžem.

Zajac však zvieria ustráchané po kútoch šíri reči plané. Ako mu zveriť vlastnú šiju? Ved' nemá prax, nevie teóriu.

Zastavil somár reči tieto. Ten, kto úrad má, ten iste vie to!

Zahynul zajac pod skalpelom, somár však chodil s jasným čelom.

Keď však chýb bolo viac než dosť a hlúposť vzišla na známosť, tak tí, čo zdravie chrániť mali, somára ihneď odvolali.

Ale, že išlo o vec, o radu, zvolali rýchlo poradu.

Len v komisii, čo zvolaná bola, mal somár strýka - vola. Somár je káder vyspelý, pracovník plný zápalu. Že chybil, my sme prispeli o mieru veru nemalú.

Tak je, vravia spoza stola kamaráti vola. Možnosti mu preto dajme, v novom mieste pomáhajme.

A tak somár, hoc somárom ostal, zasa dobré miesto dostal.

6 Stali ste sa niekedy objektom žartovania? Ako to na vás pôsobilo?

Mnohokrát a vždy mám z toho radosť. Týmto postojom sú zasiahnutí aj moji bývalí študenti - kolegovia, s ktorými sa stretávam. A tak dodnes používame niektoré nami vymyslené frázy. Ak sa niekto opije, nepoužívame výraz, že sa opil, ale že „mal privodenú podnapitosť nad rámec“. Nepoužívame slovo alkoholické nápoje, ale „obveseľujúce“, čo znie milšie. Ak má v úrade niekto navštívil, vždy som sekretárke povedal, aby hostovi urobila kávu, ale z tej lepšej. My sme však mali len jednu, pomerne lacnú. Nedávno som bol na jednej univerzite a dekan hlásil sekretárke: „Je tu profesor Hronec, urobte mu kávu, ale z tej lepšej...“

7 Je pre vás humor nevyhnutnou súčasťou života, alebo sa bez humoru pokojne zaobídete?

Humor je súčasť môjho života, bez neho by bol nudný, hovorím to úprimne. Kto má rád život, usmieva sa, robí ľudí šťastnými a tak zvyšuje duchovnú kvalitu ich života.

8 Chcete sa sám seba na niečo opýtať? Ak áno, dajte si na svoju otázku aj odpoveď.

Pýtam sa, dokedy mi to vydrží. A hneď si dávam odpoveď. Dovtedy, kým ma nepovolá pán Boh.

Oleg Hrabal

SLOVNÍK (TAKMER) CUDZÍCH SLOV

MYSELENIE

Je to všeobecná skúsenosť, ja sa k nej len hlásim a potvrdzujem ju. Ak si človek sadne a položí si pred seba štvrtku čistého papiera (dnes si už väčšina sadne pred obrazovku počítača), zneistí, cíti sa zaskočený. Mal by začať myslieť a to čo vymyslí, by mal čo najpregnantnejšie preniesť už na ten spomínaný biely papier. Ale stáročná skúsenosť hovorí, že „myslenie bolí“, neustále poznávanie je namáhavé. Oveľa jednoduchšie je bez veľkej námahy o niečom

rozhodnúť, napríklad, čo je dobré a čo je zlé. Navyše človek získa ešte aj dobrý pocit, že je nad vecou, že vlastne on rozhodol o dvoch póloch toho niečoho, o čom začal uvažovať. Zodpovednosti sa môže čiastočne zbavovať len v prípade, že priberie k rozhodovaniu nejaký kolektív. To potom môže tvrdiť, že „my by sme chceli“, „my by sme radi urobili“, „my odmietame alebo schvaľujeme“.

Ale akosi sa nehodí prehlásiť „my myslíme“. Človek je v takom momente opustený, musel by byť veľmi sebavedomý alebo dokonca veľmi hlúpy, ale to sme už celkom mimo oblasť myslenia.

Dnes a denne sa musíme o niečom rozhodovať, musíme zaujímať stanoviská. Raz pred volebnou urnou, inokedy len tak, z občianskej zaangažovanosti. Chceme zaujať stanovisko k utečencom, a mnohí sú často presvedčení, že práve oni presne vedia, čo treba robiť a ako sa treba správať. A predovšetkým, ak odsunieme myslenie, vždy niekto bude presne vedieť, čo s černochochmi, čo s Židmi, cigánmi, prisťahovalcami, homosexuálmi.

Pretože tí, ktorí všetko vždy presne vedia, sa nezatažujú myslením. Ak sa myslí až dodatočne, zvykne byť už neskoro a dokonca pre obe strany.

Karel Čapek sa k mysleniu vyjadril v jednom prípade dosť skepticky. Aj keď celým svojím dielom je jednoznačne na strane myslenia. Ale taká skepsa k mysleniu celkom patrí.

Tak teda: „Človek ktorý myslí je rovnako sám, ako človek ktorý umiera.“

Píše Miroslav VICO
Kreslí Fedor VICO

Drago MIKA

IQÁK

Kúpil som si desať deka IQ,
Bo IQ sa v litroch nemeria.
Na IQ si človek ľahko zvykne,
Ak chce robiť IQ-frajera.

IQ sa mi do všetkého mieša -
Do života a tiež do kávy.
IQ hľadá z diaľky do Pereša -
Človek s IQ býva zvedavý.

IQ na mňa spoza rohu čumí,
Občas na mňa jazyk vyplazí.
Odoženú IQ štyri rumy.
IQ pletie z medu povrazy.

Desať deka IQ život zmení -
Dvadsať by už bolo priveľa.
Beziqáci budú stále v tieni
Iqeziqeného čitateľa.

Pravej mužskej je vždycky drobet prívožralej, trochu je nastydlej a kapánek smrdí močúvkou.

Bohumil HRABAL, český spisovateľ

Andrej MIŠANEK

PRI KÁVE s Milanom LASICOM

Vyváženosť
je krycie meno
zbabelosti

Tomáš JANOVIC

OTÁZKA ZAVŠETKY DROBNÉ

Načo sa stavajú také vysoké ploty, keď diery v nich sa robia vždy len pri zemi?

Ľubo MAJER

CIRKUS V PRIAMOM PRENOSE

Na vzájomnej spolupráci členom vlády veľmi záleží, len prečo sa predvádzajú, ako v cirkusovej manéži?

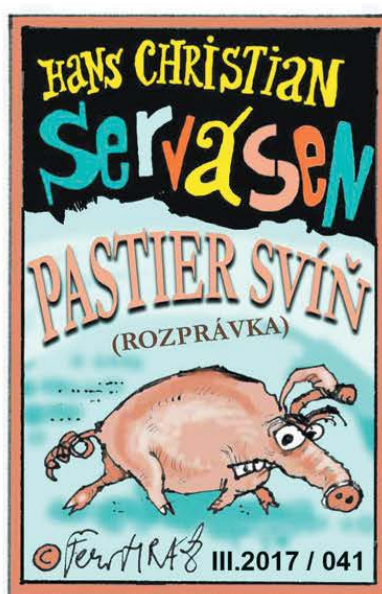
PREMIÉR A KORUPCIA

Nahláste to rovno u mňa, ak vás trápi korupcia nadviazal som pevnú spoluprácu s CIA

Eva JARÁBKOVÁ-CHABADOVÁ

Oleg DERGAČOV

Fero MRÁZ

UFOGRAMY

Tomáša MAJERNÍKA

A JE TO TU!

Na pivnom trhu zjavila sa nová značka: UFO. S bandaskami ľud sa valí do pivárni húfom.

POJDE K LOPATE

Profesora ateizmu stihla veľká smola. Naháňal ho ufoteriér - vošiel do kostola.

Ján GLONDA

IDE S DOBOU

Moja žena ide s dobou, no dost ju to ubíja, postupne sa rozširuje sťa Európska únia.

ZNÁMA PRAVDA

Túto pravdu pozná už dávno každý táraj: Keď ti špinia na hlavu, ústa neotváraj!

Emília MOLČANIOVÁ

O HVIEZDACH

Tí, čo u nás zhasínajú svetlo, berú často viac, než tí, čo svietia...

SLUŽOBNÉ PSI PRE SIS-ku
Slovenský (na) čuvač.

Milan HODÁL

APRÍLOVÝ INFOSERVUS

Keď udrú nespisovné Velikonoce, treba vyraziť do ulíc, do rodín, do domácností za milými a suchými čitateľkami dvojtyždenníka Bumerang, a tak adekvátne naplniť i vyprázdniteľ odkaz sviatkov jari do tla, keď jedni kropia a druhí sa sušia. Tak či onak - naliehavo sa nám vynára naliehavá otázka, čím by sa mala skrz-naskrz polievať svokra vo Veľkonočný pondelok? Odpoviem si sám - no predsa vodným delom.

Apríl vcelku je mesiacom našich vtákov, chcem povedať plesov, totiž lesov. Ach, pozdravujem vás, lesy, horory, z tej autoduše pozdravujem was ist das! Lebo lesy ako také nám zabezpečujú pozón, vlastne ozón a produkciu dreva, ktorého je trvalý nedostatok. K tomu nemalou mierou prispieva aj slovenské porekadlo o tom, že je zbytočné nosiť drevo do lesa. No i tak, hor sa do hôr, na miesta, kde ešte ľudská ruka nepoložila nohu! Áno, človek sa vracia k prírode takým cvalom, že rúbe všetko, čo mu stojí v ceste. A pritom lesy (hory nevynímajúc) nám poskytujú čarovné pohľady na prázdne fľaše, plechovky, papiere, igelitky a iné maskoty civilizácie. V lese si príde každý na svoje a niekto aj na cudzie. Kto sa však bojí, nesmie v pracovnom čase do lesa.

Povinnosť volá, ale les láka a ja osobne som až natoľko zotročený televízorom, že keď idem do lesa, beriem si papuče a skrutkovač, aby som si na úrovni uctil sviatok hôr. Napríklad včera popoludní som v lone matky prírody (ach, mami, keby si ty len vedela?!- prepáč oci!) rúbalo drevo hlava-nehlava, ale stále sa mi zdalo, že mi niečo chýba. Až keď som sa vrátil do podnikovej chaty, uvidel som stáť sekeru v garáži. Verte mi, nikde nie sú také pekné chvíľky ako v lese - za každým stromom sedí jedna.

Jackie LE-CHAN

J. W. PALKOVÁ

SPRÁVY
SLOVENSKEJ
MALEJ
STRANY

ČO S NAMI? (1.ČASŤ)

Naša strana má v názve čarovné slovíčko „malá“, ale už tým, že sa zaoberá zásadnými vecami a problémami, jej význam rastie. Nech boh chráni všetkých v tej radodajnej národnej rade, ak by sme aj my náhodou niekedy zatúžili po moci. Už teraz vám môžeme načrtnúť niekoľko pravidiel, ktoré by sme sa snažili prvý deň po voľbách presadiť.

Taký poslanec, ktorý by chcel byť naďalej predsedom samosprávneho kraja, ale dá sa povedať aj župy (určite taký smiešny útvar má ešte niekoľko ďalších pomenovaní) a zároveň by chcel sedieť v Národnej rade Slovenskej republiky, my by sme mu to tolerovali. Ale zapla-

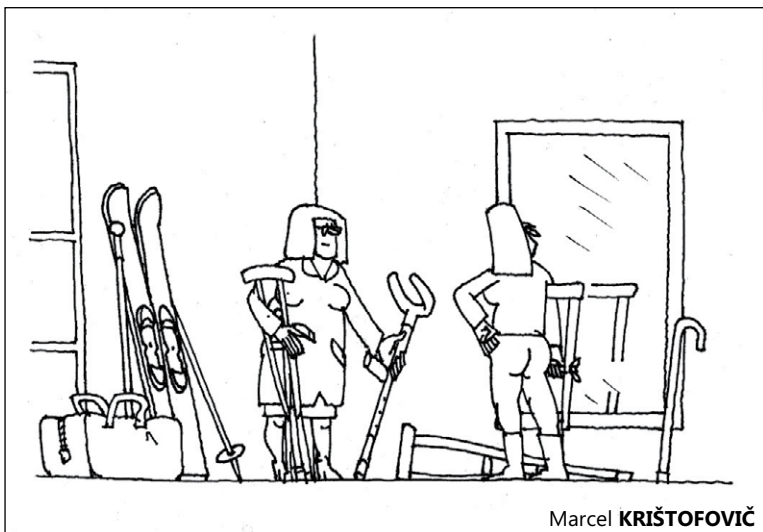
tené by mal len tie hodiny, ktoré by tu či tam riadne vykázal.

Poslanci by vo všeobecnosti mali podľa nás poberať len minimálnu mzdu (veď prečo sa tak usilujú o jej zvýšenie) a všetko ostatné by dostávali vo forme doplnkových odmien. Tie by predstavovali zhruba 1,75 eura za každú hodinu, ktorú by odsedeli v parlamente, alebo v hocikakej inej funkcii v obci, meste, dozornej rade a pod. Ale výkon jednotlivých funkcií by sa nesmel časovo prekryvať. Taký poslanec by si potom mohol zarobiť aj 500 eur (teda viac ako má priemerný dôchodca). Mohol by mať dobrý pocit, že Slovensko neokrada, naopak, že sa usiluje za málo peňazí robiť veľa, čím by naplnil leninskú myšlienku, že človek vo funkcii nemá zarobiť viac ako iní občania, len musí dávať viac svojich síl, svojich schopností, aby spoločnosť čo najviac prosperovala. Ale ani takéto úsilie sa samozrejme nesmie preháňať.

-mv-

Poslanec, ktorý to prehnal.

Marcel KRIŠTOFOVIČ

- Haló, je tam štyri, dva, tri, sedem, šesť tri, dva?
- Áno, nie, áno, nie, nie, nie, áno.

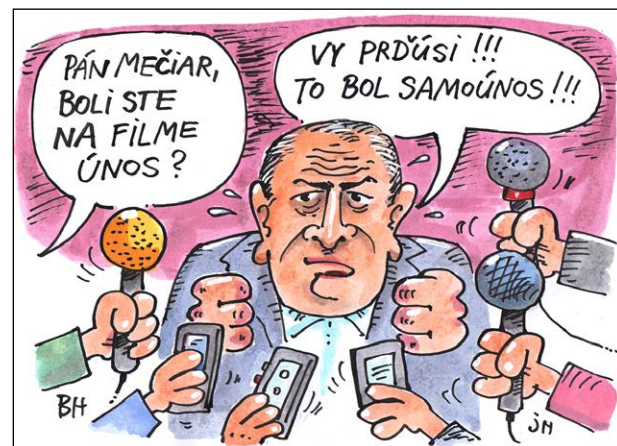
V škole v Prešove napomína učiteľ žiakov:
- Nehláste sa, keď nič neviete. Tu nie sme v slovenskom parlamente!

VIETE? NEVIETE?

Prečo sú na vyhľadávanie a oplodnenie jedného vajíčka potrebné štyri milióny spermií?

ŽIADNA SA NECHCE SPÝTAŤ NA CESTU.

- Evka, čo si myslíš o mužoch?
- Všetci sú rovnakí. Len platy majú rozličné.

2x Bruno HORECKÝ

AJ TAKTO RAZ MOŽNO BUDE VYZERAŤ INFORMAČNÁ SPOLOČNOSŤ...

Telefonická objednávka pizze.

Pizzaservis: Dobrý deň! Ďakujeme, že ste si zavolali práve Pizzeriu Volcano. Môžeme...

Zákazník: Dobrý deň! Rád by som si niečo objednal.

P: Môžete mi najprv povedať svoje NIDC?

Z: Moje národné identifikačné číslo je... malý moment... 6102049998-45-54610.

P: Ďakujeme, pán Haluška. Vy bývate na Ružovej ulici číslo 25 a vaše telefónne číslo je 421-70-455-87-87, klapka 47. Z ktorého telefónu voláte?

Z: Čože? Ja som teraz doma. Odkiaľ máte všetky tie informácie?

P: Sme napojení na národný model Európskeho informačného systému.

Z: Aha, no dobre. Chcel by som si objednať dve z vašich špeciálnych pizz s väčšou porciou mäsa.

P: To by pre vás nebolo vhodné.

Z: Prosím?

P: Podľa vašich zdravotných záznamov máte vysoký krvný tlak a extrémne vysokú hladinu cholesterolu. Vaša zdravotná poisťovňa by vám váš

veľmi nezdravý výber jedla určite nepovolila.

Z: Dofrasa! Tak čo by ste mi odporúčili?

P: Mohli by ste vyskúšať našu sójovo-jogurtovú pizzu s nízkym obsahom tuku. Určite vám bude chutiť.

Z: Ako viete, že mi bude chutiť?

P: Minulý týždeň ste si predsa v knižnici požičali knihu Sójové recepty pre gurmánov. Preto si myslíme, že by vám vyhovovala.

Z: Tak teda dobre. Vezmem si tú pizzu, rodinné balenie. Čo ma ten špás bude stáť?

P: Výborne, to by malo pre vás, pre vašu manželku a vaše štyri deti stačiť. Ten špás, ako ste to nazvali, vyjde na 40 eur.

Z: Dám vám číslo svojej kreditnej karty.

P: Bohužiaľ, budete musieť zaplatiť v hotovosti. Úverovú hladinu vašej kreditnej karty ste prečerpali pred dvanástimi dňami.

Z: Aha, tak teda skočím do bankomatu po peniaze, aby som mohol zaplatiť keď prídete.

P: Obávam sa, že ani z toho nič nebude. Aj kontokorentný úver na vašom osobnom účte ste už prečerpali. Možno by vám mohla požičať tá pani Vajčíková z prízemí. Podľa našich záznamov dostala včera dôchodok a po zaplatení nájomného

a všetkých poplatkov by ešte mala mať 52 eur, pokiaľ medzičasom ešte nebola na nákupe...

Z: To je jedno. Len mi tú pizzu pošlite. Peniaze budem mať pripravené. Ako dlho to bude trvať?

P: Možno sa trochu oneskoríme, máme veľa objednávok. Odhadujem to na takých 30 minút. Ale ak sa veľmi ponáhľate, môžete si ju prísť vyzdvihnúť osobne, keď budete mať peniaze. Ale myslím si, že transport rodinného balenia na motorke nie je príliš pohodlný.

Z: Ako viete, že jazdím na motorke?

P: Je tu poznámka, že ste prestali splácať svoje auto. Ale motorku už máte splatenú, tak predpokladáme, že ju využívate...

Z: Ale teraz ste ma už nasrali, vy...

P: Dávajte si, prosím, pozor na jazyk, pane! Pre urážku na cti štátneho úradníka ste už boli trestaný v roku 2009.

Z: (prudko dýcha)

P: Želáte si ešte niečo?

Z: Nie, ďakujem. Vlastne, áno. Nezapadnúť mi pripáliť tie dva litre eurocoly zdarma, ako to sľubujete v reklame.

P: Je mi veľmi ľúto, ale vylúčovací doložka k EU v norme č.4236Z5630098/2010 výdaj sladkých nápojov diabetikom zdarma prísne zakazuje...

SPOMÍNA JAROSLAV HANZLÍK.

Nedávno som dostal veľmi pekný list. Milý pán Hanzlík. Nevie, či čítate všetky listy, ktoré dostávate. Nepočuli ste niekedy o Eve Švankmajerovej? Vydala sa takým spôsobom, že prišla k Janovi Švankmajerovi a oznámila mu, že si ho vezme. Predtým sa nepoznali. To som si prečítala v jednom časopise. Je to vynikajúci nápad. Obávam sa, že by som takého heroického činu nebola schopná, pretože nepatrím ku kategórii umelcov, takže by to ostalo na vás. Len by ma zaujímalo, či ste hneď omdleli, alebo sa smeje. Ja od vás, samozrejme, nič také nechcem, ale nebolo by to najhoršie, keby jedného dňa niekto večer zavolať a povedal: tu je Jaromír Hanzlík. A ja by som tresla telefónom a povedala by som: hlúpy vtip. Preboha, zabudla som si zistiť, či nie ste ženatý. Dôvidenia - podpis a telefónne číslo.

Prečítal som si ten list a veľmi sa mi to zapáčilo. Zavolať som to číslo a hovorím: tu je Jaromír Hanzlík. A čo sa nestalo? Ona povedala: to je ale hlúpy vtip. A položila.

ČERT

Čert chlupatý je, ocas, rošky,
jazykom brblce a s kopytom má nošky.
Inokedy panák - fičúr s pérkem, klobúčkom,
strihne na ťa, za plotom aj za bučkom.

Riká sa, že ľudské spolky,
satana aj čertove sú volky.
Dušu prodal's, fčil si f pekli,
zmluva puací, nebuď vsteklý.

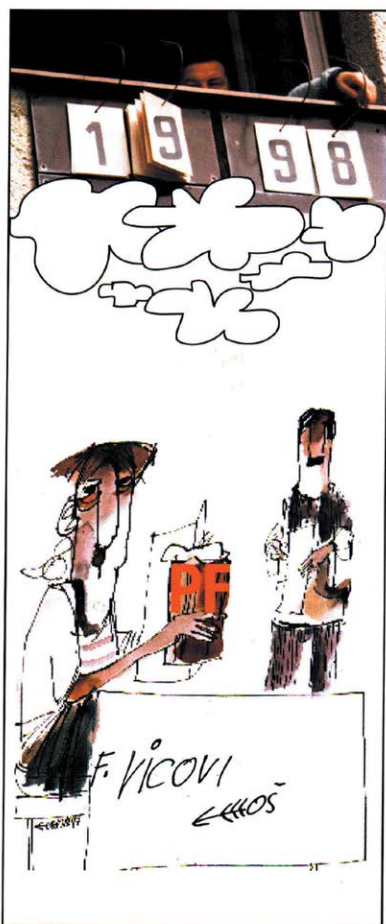
Do frasa aj do paroma,
s ancikristem a na kerého hroma?
Podpísal sem krv' zámjér, úvjér,
tú hru vyhral s pekel' ďábel.

Anciáš aj satanáš, belzebub aj lucifer,
jě ich vela, jě to fér?
Co já rarach, hříšník robít mám,
s presílú čertovsky krásnych mladých dám?

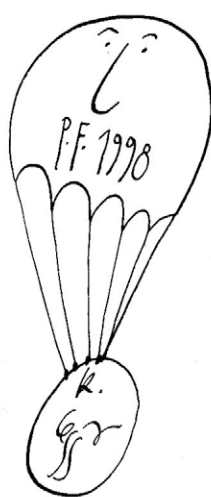
S čertem nedobre, bes čerta horší,
na to sem mñel myslet skorší.
Upísal sem sa, nič nezbadal,
čertovi, co jak anděl vypadal.

Fčil sa modlím, vzyvám Pána,
do večera už od rána.
Ten sa na mňa usmjeje,
že ju za sto rokú odvjěje.

Pejo VIDLÁR

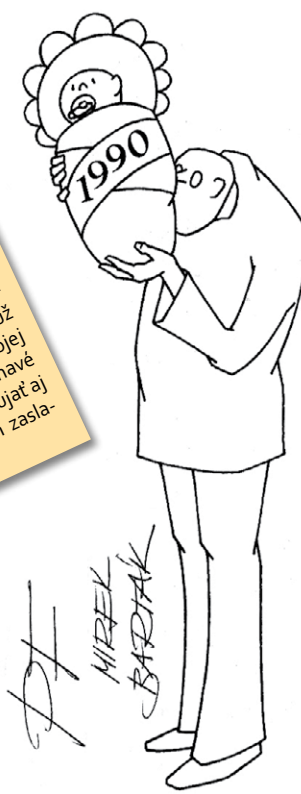
Václav ŠIPOŠ

Koloman LEŠŠO

PF 12345678961

Peter KALMUS

Mirek BARTÁK

nekdoty podľa becedy ch

CHESTERTON navštívil raz hostinec v Aberdeene a objednal si plnené kurča. Porcia bola malá, ale účet mastný.

„Povedzte mi,“ - povedal krčmárovi, - „kedy ste to kurča šklbali?“

„To je smiešna otázka,“ - odvetil krčmár, - „predsa vtedy, keď bolo mŕtve!“

„Tak vidíte,“ - vraví Chesterton, - „a prečo vy mňa chcete oškľibať už zaživa.“

V parížskej nemocnici sa spýtala ošetrovateľka 70-ročného MAURICA CHEVALIERA:

„V akom veku sa mužom prestávajú páčiť mladé a krásne ženy?“

„To sa musíte spýtať niekoho staršieho.“

MAURICE CHEVALIER raz poznal:

„Vravieť pravdu je veľmi výhodné. Človek si nemusí pamätať, čo vravel predtým.“

MAURICE CHEVALIER bol raz na veľkej parížskej revue. Keď začali tancovať mladé a pôvabné tanečnice, Chevalier si vzdychol:

„Ach, keby som tak mal o dvadsať rokov viac!“

„Hádam o dvadsať rokov menej!“ - vraví jeho spoločník.

„Nie. Keby som mal o dvadsať rokov viac, už by ma to vôbec nezrušovalo.“

Keď francúzska spisovateľka George Sandová prerušila s FRYDERIKOM CHOPINOM priateľské styky, skladateľa to veľmi trápilo. Jedného dňa sa mu prihovril priateľ:

„Vieš, Fryderik, že Sandová píše o tebe pamäti?“

„To nie je možné,“ - zavrtel smutne hlavou Chopin, - „veď na mňa zabudla.“

FRYDERIKA CHOPINA pozvala jedna zamožná rodina na malé večerné posedenie. Po večeri požiadala hostiteľka Chopina:

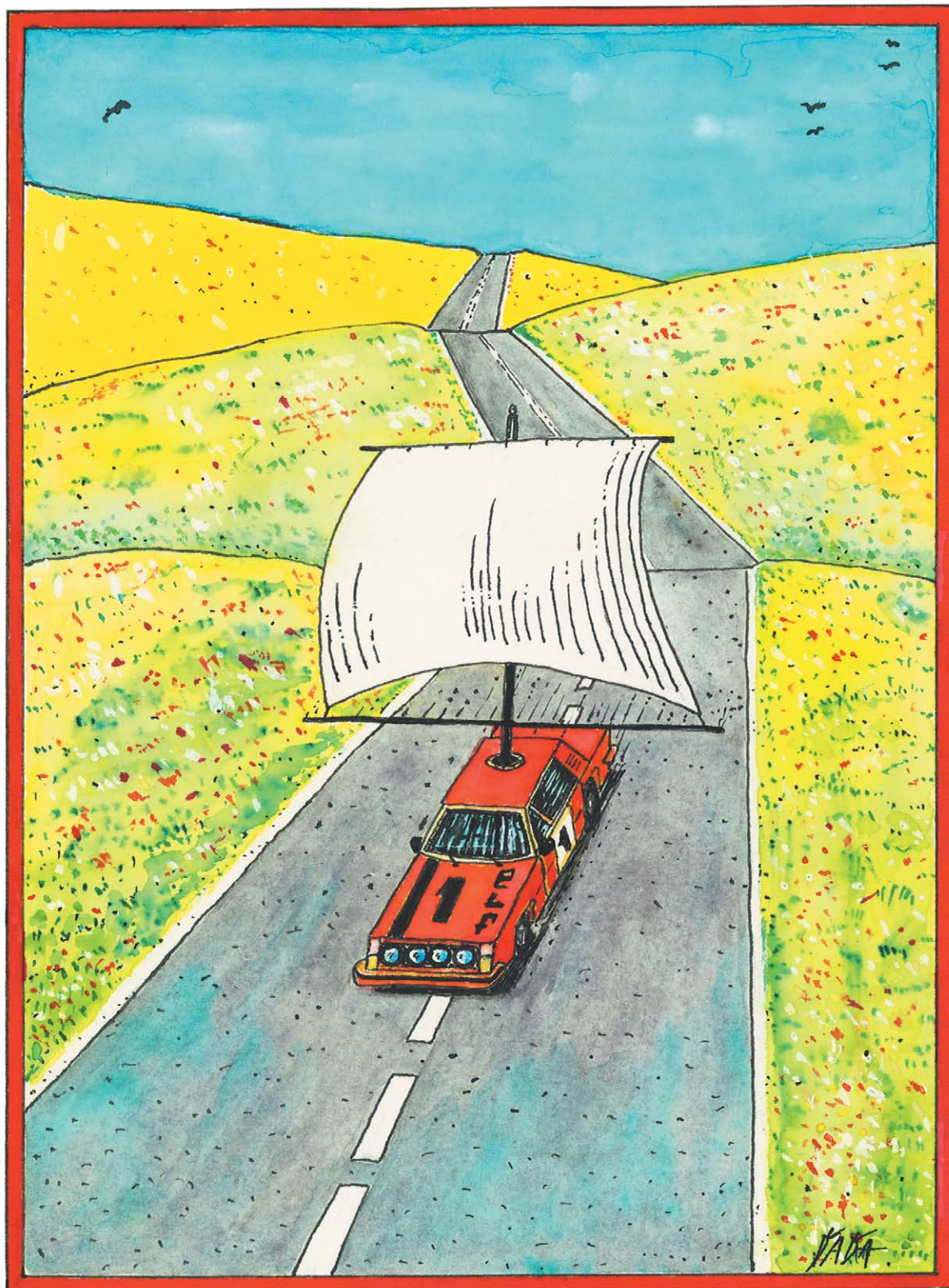
„Iste nám, majstre, niečo zahráte.“

Chopin sadol otrávene ku klavíru a zahrál svoje najkratšie prelúdium.

„Ale, majstre,“ - sklamane vzdychla hostiteľka, - „len tých pár taktov?“

„Áno, milostivá pani, bohužiaľ...“ a na ospravedlnenie dodal:

„Nakoniec, veď ja som u vás tiež veľa nezjedol.“

Rasťo VISOKAI

POLITOLOGIZMY Milana KENDU

SME UNIKÁT

Sme módnym unikát: nejedna stará totalitná štruktúra vystupuje v kabáte najnovšieho strihu.

SLOVENSKO VEĽMOCO

V počte pirátov sme ustavične námorná veľmoc.

NEVINNÝ

Necíti sa byť vinný. Pri výsluchoch bil iba tých, ktorí už nič necítili.

PROTI KULTU OSOBNOSTI

Ako v totalite prebiehal boj proti kultu osobnosti? Keď sa slovné vysporiadali s kultom, prišiel naozaj rad na osobnosti.

AFORIZMY Milana KUPECKÉHO

- Nezvyšil sa mu príjem ani potom, ako si kúpil nové rádio.
- Podobal sa komínu. Mal dobrý ťah.
- V kartách nemal šťastie a na lásku mu kvôli kartám nezvyšil čas.
- Pokým nevystřčil rožky, pokladali ho za anjela.
- Nehovorte mi o krajšom zajtrajšku, nie som včerajší.

Bavia sa traja muži:

Prvý hovorí - ja som svojej žene kúpil taký darček, že prejde za desať sekúnd z nuly na 100 - je to honda.

Druhý hovorí - aj ja som svojej kúpil darček a ten prejde za päť sekúnd z nuly na 100 - je to ferari.

Tretí hovorí - ja som svojej kúpil taký darček, ktorý prejde z nuly na 200 za sekundu - je to osobná váha.

Z listu:

„Drahá, odpusť, že som minulý týždeň neprišiel k tebe, ale boli sme s kamarátmi populni v krčme a potom som dva dni nemohol prísť ani k sebe, nieto ešte k tebe!“

Čerstvý prvák sa vráti domov zo školy a vraví rodičom:

„Predstavte si, prvý deň v škole a už mi spadla do piva mucha!“

- Tak aká bola skúška?

- Veľmi nábožná.

- Ako to, nábožná?

- No, profesor v čiernom, ja v čiernom. Profesor položil otázku, ja som sa prežehnal. O chvíľu som na otázku odpovedal a on sa prežehnal...

OBÉZNY KÚTIK

- Preboha, ako je možné, že si za mesiac tak pribral?

- Lekár mi dovolil vyfajčiť jednu cigaretu po každom jedle, tak jedávam tridsaťkrát denne.

Arktiční tuleni nelení
a rádi nám předvedou
to pravé tulení
tulení.
(Přihlíželi i náci
tučňáci.)

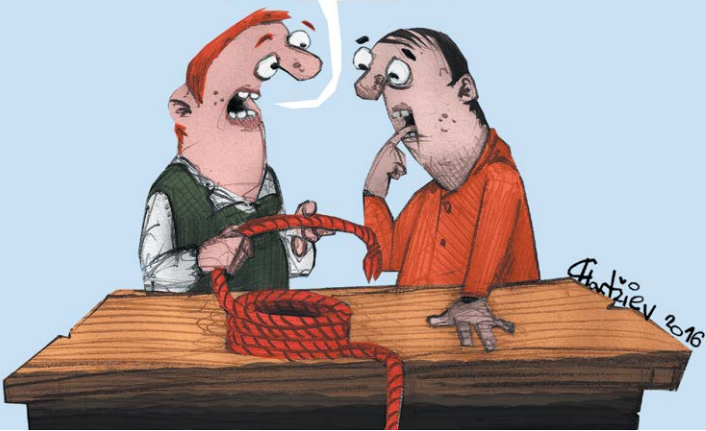

Lilian Amann

Henryk CEBULA

**NEKVALITNÉ HOROLEZECKÉ LANO
MÁ DVE VÝHODY: JE LACNÉ A
VYDRŽÍ VÁM DO KONCA ŽIVOTA.**

Ivo CHADŽIEV

Bruno HORECKÝ

ZRKADLO PEVNINY

Keby sme mali more,
bolo by isto choré.
Vrel by v ňom našský amok:
Bolo by samý žralok!

Milan KENDA

VEĽKÉ ZVIERA

Nejedno veľké zviera,
ale neberte to v zlom,
je iba drobný parazit ukrytý
pod zväčšovacím sklom.

Karol KARLÍK

NA PALICI...

Anglický filozof John Stuart Mill kdysi pronesl vetu: „Svoboda jedného končí tam, kde začína svoboda druhého.“ Na tento citát jsem si vzpomněl před několika dny, když nám slovníková sociální síť fejbůk odstranila zveřejněný archivní vtip (viz níže) a na pár hodin zablokovala profil Oficiální stránka magazínu Sorry.

Přiznám se, že mě tato skutečnost v první chvíli hodně zarazila, a tak trochu jsem nechápal, co může oněm virtuálním cenzorům vadit na slovní hříčce káně - cikáně. Nicméně následná diskuse, která se rozpoutala na naší FB stránce, mi ukázala, že se vlastně vůbec nemám co divit. Bez ohledu na to, že si stále stojím za tím, že vtip o cikáněti lesním je naprosto neškodný a nemá žádný rasový podtext, došlo mi, že ve světě sociálních sítí se pojem svoboda projevu stává stále více relativním pojmem. Stačí totiž, aby se někomu nelíbil váš příspěvek, váš názor, vaše cosi, udá vás a rázem jste off-line. Tak jako se to stalo nám, tak jako se to stalo například jednomu z našich čtenářů, který urazil fejbůkový jemnocit lehce dětským obrázkem Santa Clause, tak jako se to určitě stalo stovkám dalších.

V diskusi, která se rozběhla na naší FB stránce, ale zazněly také názory, že je to takto v pořádku, že soukromý mediální nosič, což FB je, má právo na vlastní vnitřní kontrolu příspěvků. S tím bych částečně souhlasil, ale například pouze v případě dětské pornografie a dalších úchyláren. Ale proč cenzurovat slovní humor, byť přenesený na papír? S tím mám stále velký problém.

Někteří moji přátelé, kteří virtuální prostor výše uvedeně sociální sítě ovládají mnohem lépe než já, tvrdí, že onen cenzorský zásah musel přijít na něčí konkrétní podnět, že FB by sám o sobě o odstranění oné nevinné kresbičky nerozhodl. Chtěl bych tedy touto cestou vyzvat onoho strážce humoristické etiky, aby mi (třeba prostřednictvím e-mailu, viz tiráž) zkusil vysvětlit, v jakých

Boris PRALOVZSKÝ

aspektech je podle něj tento vtip závadný a čím se ho tak zásadním způsobem dotkl. Hrozně rád bych to věděl, protože bez vysvětlení mi to celé přijde hodně na palici.

Váňa

Na základe dohody o reciprocite
publikujeme niektoré materiály
z českého humoristického časopisu
SORRY.

Pravá Demokratická Legrace
Sorry

Radím všetkým, ktorí chcú nájsť samých seba, aby zostali na mieste. Ináč je veľké nebezpečenstvo, že definitívne zabľúdia.

KRÁLI

A TÍ OSTATNÍ...

Viktor Kubal

Jan Bernat

PERLIČKY ZO ŠKOLY A OKOLIA

- Keby chlapci vpredu, ktorí sa hádajú o futbale, boli trochu tichšie, ako napríklad chlapci uprostred, ktorí sústredene lúštia krížovku, potom by chlapci vzadu mohli spať bez neustáleho rušenia.
- Vidiš, vymenoval si všetky pohoria na Slovensku, ale to najväčšie sa ti podarilo preskočiť.
- Najviac prvkov v prírode nájdete sa strane 38.
- Ako brankár by si nechytal asi ani prievan.
- Čo bolo skôr, vajce alebo sliepka? To asi nebude vedieť ani kolega učiteľ Kohútik.
- Nadpis na tabuli: „Žiaci, ticho sedzte, som tu. Nie som tu, lebo mám u riaditeľa poradu.“
- Ak nevieš plávať, tak sa tu nemoť a plávaj domov.
- Ty darebák, nezaslúžiš si, aby si sedel vedľa slušných ľudí. Sadneš si tu vedľa mňa a ani sa nepohneš.
- Nebíte sa mi cez prestávku. Sluší chlapci sa bijú len na lúke alebo doma.
- Poďte sa sem všetci rýchlo pozrieť, aby ste videli, že pri tejto chemickej reakcii nie je nič vidieť.

VERŠIČKY NA ŠKOLSKÉ PERLIČKY

Sambu tancujeme sami bez partnera.
Zem sa pohybuje dnes tak ako včera.
Kockovanou látkou je aj rybí filé.
Murár robil oblúk v pravouhlom štýle.
Počas povodní sú pobúrené vody.
Krt tunely v zemi robí žraním pôdy.
K ekoproblémom vraj smäd človeka patrí.
Realizmus vznikol v klube Real Madrid.
Ježibaby nie sú nikde zamestnané.
Neopatrná krv zrazila sa v rane.
Emancipovaný muž si sukňu cení.
Povrch Mesiaca je bez zemetrasení.
Zabalzamovaním mŕtvy ďalej žije.
Kontá zamarujú kontaminácie.

Jozef BILY

Politici sú ako tenisové loptičky - buď sú trafení, alebo sú mimo skutočného života

Julo ONDREJ

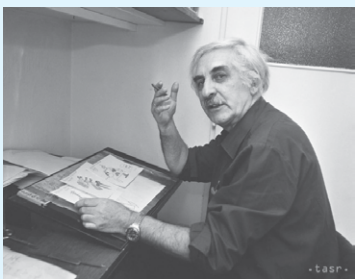
Viktor KUBAL

Kto pozná karikaturistu tohto mena, určite mi dá za pravdu, že to bol veľký vrták, ktorý vrtal do všetkého, do čoho sa len dalo. Za to ho jedni milovali a iným išiel pekne na nervy. Pravidelne raz do týždňa sa v istom období v rozhlase dokonca hlásil heslom „Čo víta Viktorovi Kubalovi v hlave“ a vzápätí sa ozval nepríjemný zvuk zbíjačky.

Milovali sme ten zvuk, ktorý by bol za iných okolností nepríjemný. Pretože ak Viktorovi Kubalovi niečo vrtalo v hlave, stálo za to si to vypočuť a zaoberať sa tým.

Dnes sa už väčšina tých, ktorí dostanú priestor či už v rozhlase, televízii, alebo dokonca niekde v medzihviezdnom priestore počítačových sietí, zaoberá sama sebou. A možno preto dnes už málokoho zaujíma, či vôbec niekomu ešte niečo zmysluplné víta v hlave...

Viktor Kubal bol karikaturista, ale v rovnakej miere filmár. Nezmiernil sa s tým, že jeho karikatúry, hoci žijú často aj veľmi aktívne, sú predsa len viazané na kus papiera a preto ich musel rozháňať. Nakreslil tisíce fázovaných obrázkov, až z nich vznikali filmy plné poézie a humoru. Prvý dostal názov „Studňa lás-

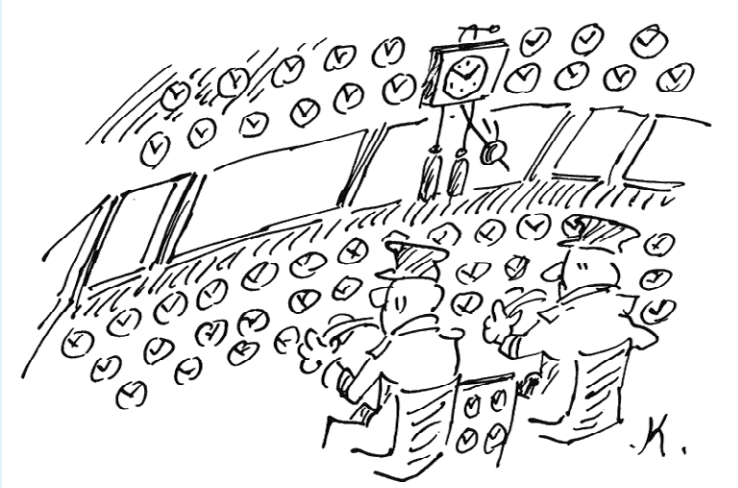

nuda. Veselo je aj dnes, aj keď to už nie je doba najprajnejšia tomu druhu humoru, ktorý tak miloval Viktor Kubal. A našou úlohou musí byť stále si pripomínať, nadväzovať na to najlepšie, čo nám tu on a celé generácie jeho pokračovateľov podsúvajú.

Viktor Kubal zomrel 24. apríla 1997 a je pochovaný na Martinskom cintoríne v Bratislave.

V roku 2006 bola v rámci festivalu humoru a satiry Kremnické GAGY odhalená jeho podobizeň v tzv. Uličke slávnych nosov.

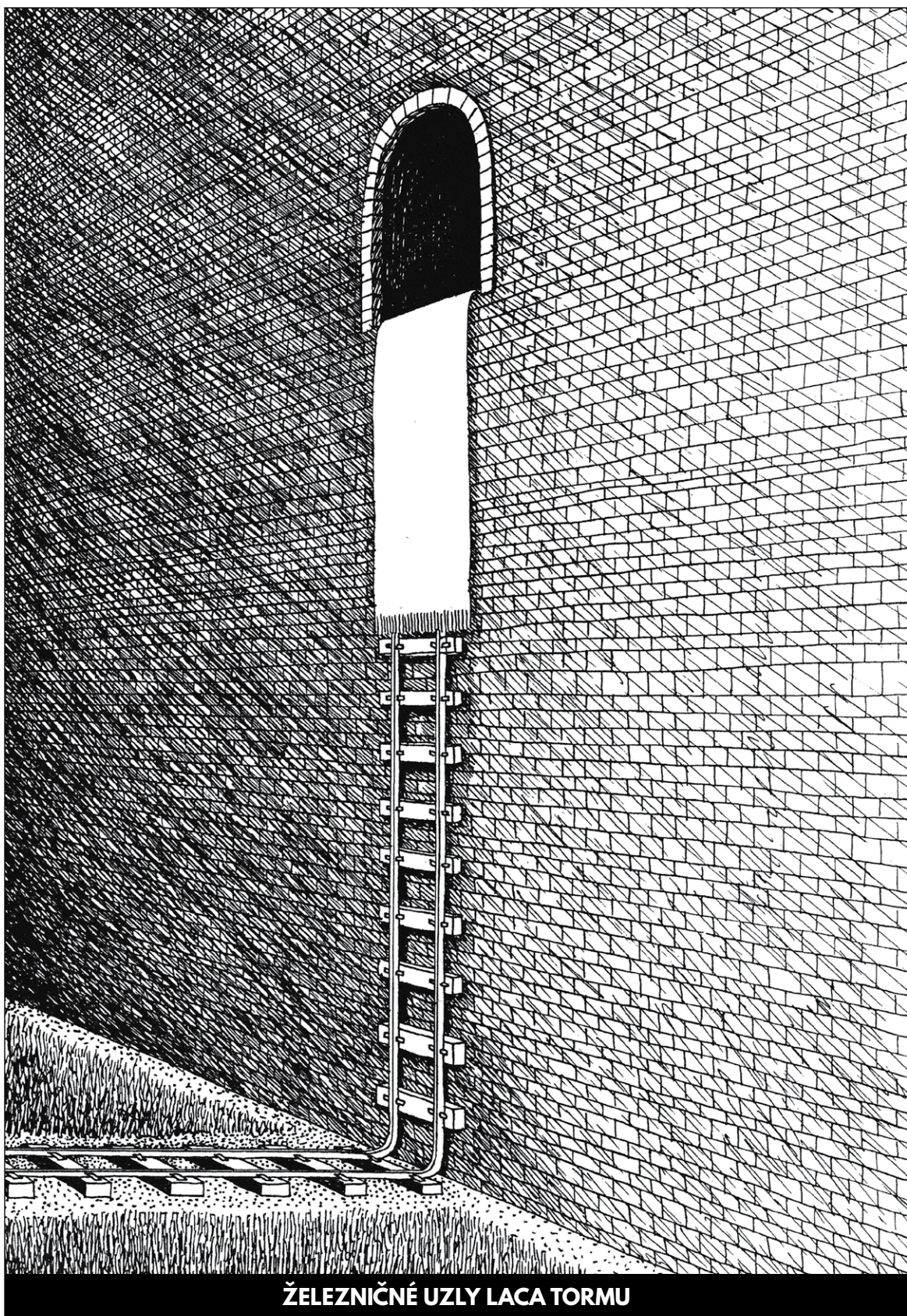
Miroslav VICO

ky", potom prišiel „Zbojník Jurko“, „Krvavá pani“ a celý rad kratších anekdotických príbehov, za ktoré dostal množstvo rôznych ocenení.

Viktor Kubal sa narodil 20. marca 1923 a teda v týchto dňoch ba sa dožil 94 rokov.

Celý svoj plodný život sa venoval humoru, patril k zakladateľom a celoživotným autorom významného humoristicko-satirického časopisu „Roháč“, ovplyvňoval celé generácie tých, ktorí sa vydali jeho cestou. A tak na Slovensku nikdy nebola

Mesto Brezno v spolupráci s HLP grafik, s.r.o. a týždenníkom MY HOREHRONIE vyhlasuje XXII. ročník medzinárodnej súťaže kresleného humoru a satiry

O BOMBUROVU ŠABLU 2017

Jeden autor môže zaslať najviac 5 prác na tému **Počasie a človek**. Na zadnej strane treba označiť názov práce, meno a priezvisko autora,

adresu, vek, povolanie, číslo telefónu a mailovú adresu.

Súťaž je rozdelená do dvoch vekových kategórií: do 15 a nad 15 rokov.

Uzávierka súťaže je 6. mája 2017.

V kategórii do 15 rokov vecné ceny. V kategórii nad 15 rokov finančnú odmenu (1. miesto 300 € a zlatú BŠ, 2. miesto 200 € a striebornú BŠ, 3. miesto 100 € a bronzovú BŠ).

Najlepšie práce budú vystavené na samostatnej výstave v rámci podujatia Dni mesta Brezna, ktorej vernisáž sa uskutoční v **sobotu 27. mája 2017 v Synagóge na Štúrovej č. 11**. Súťažné práce s označením obálky "O Bomburovu šablu" zasielajte poštou na adresu:

**Mestský úrad Brezno,
Nám. M. R. Štefánika 1,
97701 Brezno
SLOVAKIA**

Všade tá vtáčia chrípka!... Ešteže chodím spať so sliepkami.

Ľudo MAJER

Babička spieva večer vnúčikovi uspávančku. Po chvíli jej hovorí:

- Babi, nemohla by si spievať v kuchyni? Mne sa chce spať.

Dvoch lyžiarov zasypala v horách lavína. Zrazu jeden z nich vidí, ako sa k nim blíži bernardín so súdkom a tak vraví druhému:

- Pozri, najlepší priateľ človeka.
- A fakt. A nesie ho pes.

DEREŠ FEDORA VICA

KAMEŇÁK

Futbal je zaujímavý hlavne preto, že niekoľko tisíc príslušníkov chudobnej vrstvy na tribúnach kričí na 22 milionárov: Makaj!

FUTBALIZMUS

V zápase často trafili do čierneho... Po ošetrení rozhodcu sa v zápase vždy pokračovalo.

Ludo MAJER

Nezaprel v sebe šachový talent. Vždy, keď ho ponúkli borovičkou dokázal, že má dobrý ťah.

Boris BOHO

Peter GOSSÁNYI

NA FUTBALOVOM ZÁPASE

Počas zápasu atmosféru mĺkvo vzrušil zrazu pokrik: Rozhodcovi mrkvu!

Po zápase rozhodca by ušiel diváckej zvoli ukryl sa v blízkom kukuričnom poli.

Márne sa však skrýva v jeho hustom listí, lebo ho s kombajnom hľadajú miestni futbalisti.

Jozef KALAFUS

Po hokejovom zápase:
- Pán tréner, prečo vaši hrali tak mizerne?
- Hm, neverili by ste, ako sa na tom ľade príserne šmyka!

O BLONDÍNACH

• Prečo majú blondíny na nočnom stolíku jeden plný pohár s vodou a jeden prázdny? Lebo keď sa chcú napiť, tak sa napijú a keď nie, tak nie.

• Aká je absolútne naivná blondína? Tá, čo po príchode do pôrodnej sály otvorí okno, aby mohol vletieť bocian.

• Príde blondína za prednostom stomatologickej kliniky a vraví: - Pán zubár, a mohli by ste mi do tej protézy dať aj zuby múdrosti?

• Blondína kamarátke:
- Dnes už neverím ničomu. Otvorila som dvere s nápisom MUŽI a bol tam iba záchod!

• Prečo blondína dáva topánky do kletky? Lebo je na nich napísané Puma.

• Idú dve blondíny autom a jedna z nich vraví:
- Radšej spomaľ, tu je policajný radar. Spomalila, ale o chvíľu za nimi vyrazí policajné auto a zastaví ich.
- Čo sa deje? Ja som predsa nešla rýchlo - bráni sa vodička.
- To je pravda, tú červenú ste prešli iba tridsiatkou.

Po operácii slepého čreva by ste mali lepšie vidieť.

TAK KTO JE TU TERAZ KAPITANOM ZBOJNÍKOV? JA, ČI DANKO?

...A DEREŠ Andreja MIŠANKA

ŠTYRI NAJVÄČŠIE KRÍZY, KTORÉ PREŽÍVA MUŽ VO SVOJOM ŽIVOTE:

1. Rozchod so ženou
2. Výpoveď v práci
3. Škrabanec na aute
4. Vypredaný denník Šport s prílohou Bumerang

HUMOR Z INTERNETU

BAČIKOVA MUDROSC

Ňeška je vonka taki krasni dzeň - bul bi hrich Ňešedzec v karč-me pri oblaku.

Najbližšie číslo časopisu Bumerang nájdete vložené v denníku Šport v sobotu 8. apríla

JEDINÁ OTÁZKA, ALEBO VY SA PÝTATE, MY NEODPOVEDÁME:

Vážená redakcia, kedy už konečne začnete uverejňovať aj nejaké prasačinky?

Dodo KVÍK s manželkou

BUMerang

humoristicko-satirický dvojtyždenník, príloha denníka Šport. Redakcia Fedor a Miroslav Vico. Grafická úprava: Fedor Vico. Počítačové spracovanie: Jakub a Bohdan Vico. Príspevky posielajte na tieto kontakty: e-mail: fedorvico@gmail.com, poštová adresa: Fedor Vico, Weberova 2, 080 01 Prešov. Informácie na pevnej linke: 051/77 31 474, mobil: 0904 225 701.